

Rietkerk

in de brief die de minister zal sturen. Ik ben ook tevreden over de antwoorden als het gaat om de huisvesting, balanssanering, etc. Die financiële hobbels zijn inderdaad weg.

Ik heb nog twee vragen over de politieonderwijsraad. Ik heb als voorbeeld gegeven dat die raad uit 13 leden bestaat, waarvan bijvoorbeeld drie hoofdcommissarissen. Dat kan er één zijn. Er zijn twee leden vanuit de politievakbonden. Dat kan er ook één zijn. Er zijn twee leden vanuit het LSOP. Waarom niet één? Ik snap wel dat hoe breder de samenstelling, hoe meer deskundigheid, maar je zou toch van een hoofdcommissaris kunnen verwachten dat hij in z'n eentje die kwaliteit heeft om de inbreng te leveren die kwalitatief nodig is, zeker tegen de achtergrond dat hij elke maand overleg voert met andere hoofdcommissarissen? Ik blijf erbij dat het wat minder kan. Dat geldt ook voor het ontbureaucratiseren en het wat effectiever in het land bezig zijn.

Dezelfde vraag geldt voor de inspectie politieonderwijs. Het is mij nu duidelijk dat slechts een klein aantal mensen dat onderwijsveld inspecteert. Ik zal bij de evaluatie kritisch zijn op het feitelijke functioneren ervan. De CDA-fractie gaat ervan uit dat de verantwoordelijkheid vooral bij de Politieonderwijsraad, het LSOP en de raad van toezicht kan liggen. De inspectie op het politieonderwijs moet zich dan ook terughoudend opstellen. Ik krijg graag de afspraken over de mogelijkheden van detacheren, al dan niet executief, bij het LSOP op papier, zodat ik kan beoordelen of ik mijn amendement in stemming breng.

De heer **Van Heemst** (PvdA): U heeft in eerste termijn gezegd dat in het CDA-programma wordt uitgegaan van 10.000 politieagenten, rechercheurs en toezichthouders. U doet mij een plezier als u ons de vindplaats van die toelichting op het CDA-programma laat weten, want ik heb de doorrekening van de verkiezingsprogramma's van het Centraal planbureau geraadpleegd en daaruit blijkt dat de 10.000 extra agenten en rechercheurs wel zijn te vinden zijn, maar zonder de toevoeging: inclusief toezichthouders. Voor het debat van morgen is het wellicht goed om voor morgen-

ochtend 10.30 uur dat punt op te helderen.

De heer **Rietkerk** (CDA): Dat is goed.

De **voorzitter**: Dat wachten wij dan af.

□

Minister **De Vries**: Voorzitter. Inderdaad houden twee à drie mensen zich permanent met de inspectie bezig. Dat zullen overigens niet altijd dezelfde zijn. Het is van belang dat wij dat goed doen.

Wat de vraag over de omvang van de POR betreft: alles kan kleiner. Eigenlijk heb je voor alles maar één verstandig mens nodig, maar de wereld zit pluriform in elkaar. Er zijn grote en kleine politiekorpsen. Zij willen dat hun belangstelling gehonoreerd wordt. Je kunt je afvragen, zoals de heer Rietkerk, of, ook al zijn er meerdere vakorganisaties, één vertegenwoordiger van de vakorganisaties niet genoeg is. De andere zal daar waarschijnlijk anders over denken. Ook in deze Kamer is er grote pluriformiteit, die wij allen zeer verwelkomen. Sommigen zullen zich afvragen of dat niet anders kan, maar wij verheugen ons er in Nederland altijd nogal over dat verschillende gezichtspunten aan de orde komen. Ik kan mij sommige opmerkingen van de heer Rietkerk goed voorstellen, maar ik vraag hem om even geduld te hebben tot de structuur zich goed heeft gesetteld. Wij zullen zijn kritische woorden over de aantallen vooral moeten zien als een aansporing voor de mensen in de POR om hun rol volledig waar te maken.

De algemene beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Morgen rond 12.00 uur zullen wij nog een bericht ontvangen van de minister. De heer Rietkerk heeft nog iets toegezegd aan de heer Van Heemst.

Ik stel voor, morgenavond over het wetsvoorstel te stemmen.

Daartoe wordt besloten.

Aan de orde is de behandeling van:

- **de brief van de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport over fusies van ziekenhuizen (27295, nr. 26).**

De beraadslaging wordt geopend.

□

Mevrouw **Kant** (SP): Mevrouw de voorzitter. Een minuut spreektijd is net voldoende om een motie in te dienen en een citaat voor te lezen over het ziekenhuis Baarn. De minister zei gisteren dat zij fusies goedkeurt, omdat er anders misschien iets misgaat. Ook als fusies goedgekeurd worden, kan er iets misgaan, zoals blijkt uit het volgende citaat over het ziekenhuis in Baarn. De operatiecapaciteit van het Meander Medisch Centrum in Baarn staat onder grote druk door het dreigende vertrek van het leeuwendeel van de anesthesie-assistenten. Verpleegkundigen, onmisbaar bij de operaties, zijn ontevreden over de fusie van het vorige ziekenhuis. Einde citaat. Ook een fusie kan dus heel negatieve consequenties hebben. Ik dien daarom de volgende motie in.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat een standstillperiode voor fusies en concentraties van ziekenhuisfuncties nog steeds van kracht is;

overwegende dat de Kamer in afwachting is van het standpunt van de minister inzake de (vervolg)-uitvoeringstoets van het College bouw ziekenhuizen;

van mening dat dit toetsingskader noodzakelijk is om fusies en/of concentraties te kunnen beoordelen;

verzoekt de regering, geen fusies en/of concentraties goed te keuren vooruitlopend op een debat met de Kamer over deze uitvoeringstoets,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Kant, Buijs, Arib en Tonkens. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 27 (27295).

□

Minister **Borst-Eilers**: Mevrouw de voorzitter. Ik begrijp deze motie goed, gezien alle debatten die wij over dit onderwerp gevoerd hebben. Wat op dit moment speelt en waarover wij het een paar dagen geleden gehad hebben, is de situatie in Arnhem-Velp. Het gaat daarbij niet om een handtekening van mij om de fusie goed te keuren, want zoals bekend, keurt een minister geen fusies goed op die manier. Om mijn handtekening is gevraagd om te verklaren dat ik constateer dat in de statuten van de nieuwe gezamenlijke ziekenhuisorganisatie de bepalingen van de garantieregeling van het ziekenhuis Velp zijn overgenomen. Dat is een zogenaamd kettingbeding. Dit proces in Arnhem-Velp loopt al vijf jaar. Men heeft voldaan aan alle wensen van Kamer en regering om goed te overleggen met alle stakeholders. Ik zie geen enkele reden, die handtekening niet te zetten. Met die aantekening kan ik goed meevoelen met de motie. Ik zal haar dan ook uitvoeren.

Mevrouw **Kant** (SP): ...

De **voorzitter**: Nee, mevrouw Kant, ik sta geen interrupties toe. U hebt een minuut spreektijd gekregen om uw motie in te dienen en dat is het.

De beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik stel voor, morgen over de motie te stemmen.

Daartoe wordt besloten.

De vergadering wordt van 19.33 uur tot 21.00 uur geschorst.

Aan de orde is de **interpellatie-Van der Vlies**, gericht tot minister Borst-Eilers, over **vergunning-verlening aan Women on Waves om overtijdbehandelingen toe te passen op de zogeheten abortusboot**.

Tot het houden van deze interpellatie is verlof verleend in de vergadering van 2 juli 2002.

(De vragen zijn opgenomen aan het eind van deze editie.)¹

□

De heer **Van der Vlies** (SGP): Mevrouw de voorzitter. De SGP-fractie heeft met verbazing kennisgenomen van een van de laatste beleidsdaden van de minister van VWS. Aan de stichting Women on Waves is blijkens brief van 28 juni gevoegd bij de stukken die aan ons zijn gestuurd, toestemming gegeven om buitengaats en in kustwateren van andere mogendheden zogeheten overtijdbehandelingen op haar schip Aurora aan vrouwen uit andere landen aan te bieden. In februari jongstleden had de minister, onzes inziens volstrekt terecht, aan deze stichting vergunning onthouden om abortussen uit te voeren. Afgelopen maandag maakte zij publiekelijk bekend dat deze beslissing in de bezwaarprocedure overeind is gebleven. Gelukkig, zo luidde onze eerste reactie, maar nu blijkt dat dit niet het hele verhaal is. De minister heeft namelijk wel toestemming gegeven om op zee overtijdbehandelingen aan te bieden en te doen toepassen.

Het is een gegeven dat over de abortus provocatus in deze Kamer verschillend wordt gedacht. Iedereen weet ook hoe de SGP-fractie hierover denkt. Ik verheer niet dat onze verbazing zich bijvoorbeeld uitstrekke tot de wens die de minister aan het eind van haar brief aan de stichting, de brief gedateerd 28 juni, formuleerde: "Ik wens u succes met het verwezenlijken van de doelstellingen van uw stichting." Dat is natuurlijk nogal wat.

Het is voor ieder van ons eveneens een gegeven dat de Hoge Raad de overtijdbehandeling niet zonder meer schikt onder het regime van de Wet afbreking zwangerschap. Maar daar heb ik het nu niet over. Nee, mijn insteek voor vanavond en in deze interpellatie is deze: iedereen die de geschiedenis van dit dossier ook maar een beetje kent, zal het er toch over eens zijn dat de genomen beslissing om toestemming te geven tot de overtijdbehandeling binnen de activiteiten van de stichting een op zichzelf zeer gevoelige beslissing is. Deze conclusie wordt bevestigd door diverse publicaties over de behandeling en de daarbij gebruikte abortuspil. Het is gelet op het demissionaire karakter van dit kabinet derhalve de vraag of het staatsrechtelijk gesproken niet veel zuiverder zou zijn geweest als deze

beslissing was overgelaten aan het volgende kabinet, waarop wij waarschijnlijk niet lang meer behoeven te wachten.

Niet onbelangrijk in dit verband zijn ook nog de internationale aspecten die hier in geding zijn. Vele landen zullen deze actie ervaren als het opgedrongen krijgen van normen die weliswaar in Nederlandse wetgeving zijn verankerd, maar vreemd zijn aan hun eigen rechtssysteem en cultuur. De uitspraak van de Hoge Raad heeft natuurlijk alleen nationaal bereik.

Tevens zijn er vragen te stellen rond de gewaarborgde veiligheid en dergelijke voor de behandelde vrouwen en meisjes; vragen ook over de manier waarop en de mate waarin toezicht wordt gehouden op het naleven van de vereisten waaronder de toestemming werd verleend. Deze vragen heb ik in de reeds verspreide interpellatievragen geformuleerd. Graag zie ik een precies antwoord tegemoet.

□

Minister **Borst-Eilers**: Mevrouw de voorzitter. Voordat ik de interpellatievragen beantwoord, wil ik graag twee misverstanden uit de wereld helpen.

Het eerste misverstand is het bericht dat ik Women on Waves een vergunning heb verleend. Dit is niet waar. Women on Waves heeft een vergunning gevraagd op basis van de Wet afbreking zwangerschap voor het verrichten van zwangerschapsafbreking op een Nederlands schip buiten de territoriale wateren, dus op Nederlands grondgebied. Die vergunning heb ik geweigerd; de heer Van der Vlies heeft dit ook gezegd. Women on Waves heeft bezwaar aangetekend, maar de beslissing op dit bezwaar is negatief uitgevallen.

Nadat ik de eerste keer een weigering had uitgesproken, heb ik samen met de inspecteur-generaal een gesprek gevoerd met Women on Waves. In dit gesprek heb ik gesuggereerd dat de stichting de procedure zou beëindigen en zou verklaren dat men zich zou beperken tot medicamenteuze overtijdbehandelingen. De inspecteur-generaal heeft toen al gezegd dat hij daartegen waarschijnlijk geen bezwaar zou hoeven maken om kwaliteitsredenen.